

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za izjavo plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dragi rojaki!

Danes zbrani centralni volilni odbor, obstoječ iz zaupnih mož vse dežele, priporoča na podlogi poročila pripravljalnega volilnega odbora, katero se naslanja na izjave zanesljivih volilcev in drugih veljavnih narodnjakov iz vseh okrajev, naslednje kandidate za državne poslance:

I. V kmetijskih občinah

dne 3. marca t. l.

1. Za sodiške okraje: **Ljubljanska okolica, Vrhnika, Velike Lašče, Ribnica, Litija in Zaticina:**

gosp. **Karol Klun**,
kanonik in deželni poslanec v Ljubljani.

2. Za sodiške okraje: **Kamnik, Brdo, Kranj, Škofja Loka, Tržič, Radovljica in Kranjska gora:**

prevzv. gospod grof **Karol Hohenwart**,
tajni svetovalec Nj. Veličanstva, predsednik najvišjemu računskemu dvoru in
grajščak v Ravnah na Notranjskem.

3. Za sodiške okraje: **Postojna, Bistrica, Senožeče, Vipava, Logatec, Lož in Idrija:**

gospod dr. **Andrej Ferjančič**,
c. kr. državnega pravnika namestnik v Ljubljani.

4. Za sodiške okraje: **Novomesto, Krško, Kostanjevica, Črnomelj in Metlika:**

gospod **Viljem Pfeifer**,
posestnik, deželni poslanec in župan v Krškem.

5. Za sodiške okraje: **Kočevje, Trebnje, Žužemperk, Rateče in Mokronog:**

gospod **Fran Povše**,
deželni poslanec, vodja kmetijske šole v pokoji in posestnik v Ljubljani.

II. V mestih in trgih

dne 5. marca t. l.

1. Za Ljubljano, ki voli 5. marca, in za trgovinsko in obrtniško
zbornico, ki voli 6. marca:

gospod dr. **Josip Poklukar**,
deželni glavar in posestnik v Ljubljani.

2. Za **Novomesto, Višnjogoro, Krško, Kostanjevico, Črnomelj, Metliko, Kočevje in Ribnico:**

gospod **Fran Šuklje**,
c. kr. profesor in deželni poslanec v Novemestu.

Za volilni okraj gorenjskih in notranjskih mest in trgov centralni volilni odbor še ni mogel postaviti kandidata, ker v tem okraji bil je do poslednjih dni kandidat gosp. deželni glavar dr. Poklukar. Ker si ga je pa Ljubljana za svojega kandidata izbrala, treba je, da si volilci gorenjsko-notranjskih mest in trgov izbere drugega kandidata, katerega bode na podlogi došlih mu poročil centralni volilni odbor proglasil.

Centralni volilni odbor se nadeja, da se bodo volilci po tem na vse strani dobro premišljenem priporočilu ravnali in složno glasovali za priporočene kandidate, ki so v vseh narodnih in verskih vprašanjih solidarni in se vsi brez izjeme drže programa, določenega na shodu slovenskih poslancev dne 2. oktobra 1890.

Volilci, pokažite, da vsi složno delamo za naše svetinje, za korist in blaginjo naroda, naše dežele.

V slogi je moč, — ona nas dovede do zmage!

V Ljubljani, dne 24. februarja 1891.

Za centralni volilni odbor:

Luka Svetec, predsednik.

Dopise na centralni volilni odbor pošiljati je v Ljubljano, gospodu ces. svetniku **Ivanu Murniku**.

O našem volilnem gibanju.

IV.

Naš zadnji članek je prav zelo razkačil mlade gospode pri starem našem „Slovenci“. Ta razkačnost je nam najboljši dokaz, da smo pisali resnico, ker taka omenjenim gospodom v oči bode. Odgovarjali so nam po starem znanem receptu. Najprej dobé našega „prijatelja“, ki nas iz ust „Slovenčevga“ redakterja ostro obsoja in obsodi. Potem pa vzamejo v zakup vso logiko celega sveta in se čudijo, da se svet še vedno neče prepričati o tem, da se logika nahaja samo pri našem škofovem glasilu. Konečno nam še očitajo, da smo v mladih letih plesali v Ljubljanski kazini. Moj Bog, takrat smo lazili še za krasnimi ženskami, ravno tako, kakor je nekdanj „Slovenčev“ člankar lazil za njimi po Šent Jernejekih zelenih gozdvih! Na tem polji odpustčajmo si jeden drugemu, tukaj se je obilo grešilo „extra et intra muros“!

Prestopimo sedaj k volilnemu gibanju, ki je od zadnjega našega članka prav živahno postalo. Zopet se nam je pečati z zavéžno Notranjsko. Takoj pa pristavimo, da mi ne usiljujemo nikakih kandidatov in da smo že od pričetka vse storili, da bi

se varovala prva beseda našemu osrednjemu volilnemu odboru.

Resnica pa je, da so „Slovenčevi“ prijatelji takoj, ko je o volitvah prva sapica zavela, v „Domoljubu“ svoje kandidate na trg postavili ter hoteli slovenskemu narodu usiliti svoje slabo blago. Tukaj naj torej naš poštenjak „Slovenec“ pred svojim pragom pometa, tam je gnoja obilo! Tudi ni naša krivda, če je „Domoljubova“ lista tako sijajno propadla. To vse zakrivil je slovenski narod, ki ne dopušča, da bi pobožni „Domoljub“ z njim svoje burke uganjal. V tem oziru je situacija čisto jasna in taka ostane, naj nas škrbasti „Slovenec“ še tako preklinja!

Pečati se nam je danes znova z Notranjskimi kmetijskimi občinami. Tukaj se neprestano ruje proti dosedanjemu poslancu dr. Ferjančiču. Posebno „Slovenec“ se je polastil tega ruvanja, ter hoče s pomočjo Cerkničanov podreti poštenega kandidata. Da so Cerkničanje zlezli sedaj popolnoma v tabor našega „Domoljuba“ in da vsak dan s svojimi dopisi polnijo predale našemu „Slovincu“, to v prvi vrsti obžalujemo. Mi dobro poznamo veljake v Crr' pa niti in radi obstanemo, da smo jih od nekčtratsko liko radostjo opazovali na čelu notranjski i

Od danes naprej se bodo razmere bistveno spremenile, in če se zelo ne varamo, mora „Slovenec“ v kratkem objaviti telegram iz Cerknice, da so ondu dr. Mahniča častnim tržanom izbrali. V tem pričakovanju nas je utrdil zadnji „Slovenčev“ telegram, s katerim Cerkničanje proglašajo, da je knez Hugon Windischgrätz mlajši njihov kandidat. Notranjska mesta naj torej zastopa star penzionist, ki ga ni družega, nego plašnost in bojazljivost, ki ne vé, kaj je slovenska narodnost, ki niti našega jezika dobro pisati ne ume; kmetijske občine pa naj zastopa mlad aristokrat, kojega jedina zasluga je ta, da ga je rodil visokorojeni oče, ki niti besedice slovenske ne ume, in o kojem se na Kranjskem jedino to vé, da je bil nekdanj praktikant v Ljubljani! Za Boga, ali hočete Notranjsko v resnici tako ponižati, da prepuščate mandate ne knezu Windischgrätzu starejšemu, temveč njegovemu sinčku, ki kandiduje tudi v štirskem velikem posestvu in ki hoče notranjske kmetijske občine upopivovati kak „refugium peccatorum“, in to tedaj, priznati, da se razburjenosti Cerkničanom v zlo, ali to, kar v

zadnji dōbi počenjajo, to preseza vse meje. To poniževanje pred aristokrati, to klečeplazenje pred graščaki, to vse je za Notranjsko tako izredno, da se kar čudimo, da Cerknicanje ne občutijo, kakó se smešijo pred slovensko inteligenco. Tem lažje bi prišli do zavesti svojega čudnega položaja, ko vendar vidijo, kako jim ploska naš klerikalni organ, ki jih je do sedaj vedno v svojem želodcu nosil! Na jedni strani beračijo tako rekoč pri mladih graščakih, da naj jih osrečiti blagovolijo z zastopstvom v državnem zboru, na drugi strani pa se poljubljajo z našimi „katoliki“, prav kakor da bi v Cerknici prebivali samo cerkovniki ali pa grajski tlačani! Obžalujemo tako slabo premišljeno postopanje, ali obsoditi ga moramo tudi! Mi stavimo jedno zahtevo: Naj nam gospodje v Cerknici povedó samo jeden argument, iz katerega se opravičeno sklepati dá, da bode Hassberškega graščaka sinček uspešneje zastopal interese Notranjske, kakor je to storil dr. Ferjančič! Ponudite nam goli argumentek in takoj bodemo na Vaši strani! Pa argumenta je treba! Morda si je pridobila Gorenjska take zaklade, ko jo je vendar zastopal stareji Windischgrätz in ne samo njegov sin! Na Gorenjskem ni mogel stareji Windischgrätz čudežev delati, — ali se je kedaj oglasil za Kranjsko gimnazijo? — gospodje v Cerknici pa upajo, da jih bode delal mlajši Windischgrätz, ki prej ko ne drugega ne ume, nego to, kako se ima po najnovejši modi nositi svetli Pariški cilindar. Če je Cerknicanom mlajši Windischgrätz uzor poslanca, za Boga! potem bi si skoro želeli, da bi jih usoda osrečila s takim poslancem. Ker so tako izbirčni, lahko trdimo, da bi niti tri dni z njim zadovoljni ne bili!

No pa tukaj se ne gre samo za interese Cerknice, tukaj je postavljena čast narodne stvari sploh. Če se izvoli Windischgrätz samo zategadelj, ker čuje na ime Windischgrätz, potem morajo pasti naše državnozbornske volitve še pod tisto merilo, s katerim se merijo volitve med tlačnimi rusinskimi kmeti. Kaj tacega Notranjci ne smejo dopuščati in to tudi na ljubo Cerknikiškim veljakom ne. Da je izvoljen v notranjskih kmečkih občinah aristokrat, ki slovenskega kmeta z največjim zaničevanjem pogleduje in ki slovenski, dasi je obitelj njegova največ bogastva v Slovencih si nakopičila, niti govori ne, bil bi to pravi narodni škandal! Mi Cerknicanom svojega mišljenja urinjevati nečemo, poznamo jih, da se radi postavljajo na svoje noge. K temu bili so tudi od nekdaj opravičeni, ker so bili od nekdaj vrli in zanesljivi rodoljubi! Dopuste pa naj blagohotno, da imamo glede sedanje državnozbornske volitve svoje prepričanje. Po tem našem prepričanju pa brez bojazni izrekamo, da bi se Cerknicanje, če je izvoljen junior Windischgrätz, te izvolitve čez leto dni sami tako sramovali, da bi se niti v najpolovičnejšo narodno družbo ne upali. Notranjski volilci bodite torej pametni in zavedite se svoje časti, katera vam vendar prepoveduje, da bi v prahu lazili pred sinovi vaših graščakov, graščakov, katerih predcedi so vaših očetov očete v tlako gonili, in katerih potomci bi najraje to tlako z nova upeljali, če bi le dobili izključno oblast v svoje roke!

Zgodovina nam pripoveduje, kako so nas tlačili naši nemški aristokrati. Cerknicanje se pri tej zgodovini nočejo ničesar učiti. Žalostno! Jasen dokaz, kam zabrede najpametnejši človek, če ga slepa strast preobda! Druga Notranjska pa je poklicana, da spregovori merodajno besedo, da spregovori svoj protest proti taki zaslepljenosti. Ta protest dobi najboljšo obliko s tem, da se soglasno voli naš dr. Ferjančič, kremenitega slovenskega kmeta sin, in da se soglasno odkloni mehkužni sin nemškega aristokrata, ki ne čuti z narodom, ker se ni rodil v njega sredi! V to ime Bog pomози!

Kandidatura dr. Danila Majarona.

Predsinočnjim javili smo, da je odbor „Slovenskega društva“ sklenil priporočati centralnemu volilnemu odboru kot kandidata za gorenjsko notranjsko mestno skupino gospoda dr. Danila Majarona, kateri je tudi sam že prijavil svojo kandidaturu predsedniku pripravljevalnega odbora gosp. cesarskemu svetniku Ivanu Murniku. Kandidatura gospoda dr. Majarona je torej še mlada, vendar pa zamoremo danes že konstatovati, da se je veliko števílo najuplívnejših volilcev iz Postojne, z Niko, iz Kranja, Škofjeloke in Radovljice, Noll

izreklo zanjo. Prepričani smo, da bodo njihov izgled posnemala tudi ostala mesta ter volilne skupine in da bodo v državni zbor poslala zastopnika, kateri jim bode delal čast v vsakem oziru, kateri se bode neumorno potegoval za njihove gmotne koristi, kateri bode neustrašljivo branil dosedanje pridobitve na narodnem polji in neupogljivo boril se za popolno izvedbo ravnopravnosti. Nikdo ni za to sposobnejši, ko dr. Majaron. Njega dičijo vse lastnosti, katere smejo volilci zahtevati od svojega poslanca, ako hočejo, da bode zastopal jih uspešno. Dr. Majaron je pred vsem tako temeljito izobražen v vseh strokah znanstva, da bi teško bilo najti mu vrstnika mej Slovenci. Nikjer pa vsestranske izobrazbe ni tako potreba, ko v državnem zboru, kjer prihajajo na dnevni red mnogokrat uprašanja, za katerih uspešno, državi in državljanom koristno rešitev ne zadostuje navadna dovtipnost.

Poslanec v državnem zboru mora, ako hoče za narod svoj in za volilce svoje kaj doseči, iskati večkrat izvenparlamentarne dotike z visokimi in najvišjimi krogi, zlasti z ministri. Zato pa ni vsak poslanec jednako sposoben. Kakor v navadnem življenji raje vidimo človeka, kateri se nam približuje uljudno, ko tacega, čegar obnašanje je osorno, tako in še bolje gleda se v visocih krogih na družbinsko oliko. Kdor je lepo uglajenega obnašanja, kdor si je pridobil takomenovano družbinsko politeso, ta bode vsekdar dosegel mnogo več, ko njegov duševni vrstnik, če se mu nedostaje tega — rekli bi — poglobitnega postulata moderne družbe. Dr. Majaron ima v polni meri tudi te lastnosti in ker se njegovim uglajenim maniram družji tudi prirojena mu duševna nadarjenost, gotovo je, da postane, ako ga počaste volilci s svojim zaupanjem, mej poslanci in v izvanparlamentarnih krogih Dunajskih jako priljubljena in po tem takem tudi jako uplívna osoba.

Naravno je, da bi moral vsak poslanec biti na svojem mestu tudi v parlamentu, kjer se mnogokrat v vročem besednem boji odločuje usoda narodov. Res, da vsak človek ne more biti dober govornik in da tako prihajajo v parlament tudi možje, ki sicer niso govorniki, ki so se pa svojim volilcem prikupili vsled drugih dobrih lastnostij. Vsekakor pa gre velika prednost onemu, kateremu je poleg vsestranskega znanja in poleg družih priporočljivih svojstev lasten tudi dar govornišstva; vsaj vidimo, da se na Dunaji vrednost posamičnih državnozbornskih frakcij uvaža po tem, o kolikih in kako spretnih govorniških močeh razpolagajo. Slovenska delegacija, številno precej močna, ne more se baš ponašati, da bi imela v svoji sredi — ako izvezamemo dva dosedanja poslanca, in ako odštejemo tudi Neslovenca grofa Hohenwarta — govornikov, ki bi bili vedno pripravljeni na odgovor. Morebiti je tudi to nekoliko krivo, da se kljub svoji uslužnosti do vlade ne more izkazati niti približno s takimi pridobitvami, ko druge frakcije večine. Slovenski volilci naj bi torej, da povzdignejo splošno veljavo naše delegacije, izbirali si za svoje poslance — kjer je to le mogoče — spretnne govornike. Taka prilika ponuja se sedaj volilcem gorenjskih in notranjskih mest, kajti dr. Majaron je jako spreten govornik, kateremu se za govore svoje ni potreba še le pripravljati, in kateri zna vedno mislim, ki jih izraža, dati tudi prikupljivo elegantno obliko.

Poslanec pa mora biti tudi neupogljiv v svojem narodnem prepričanju; korist narodna mora mu biti najpoglavitejša zapoved, katerej se mora umakniti vsaka osobna pogodnost. Gorje narodu, ki nima takih zastopnikov! Žalosten izgled, kam privede popustljivost v narodnih vprašanjih in divji lov za osobnimi koristmi, imamo v posestrimi Hrvatskeji; imamo ga tudi, žal! na Slovenskem samem, kjer bode pa — tako vsaj je upati — narod izrekel v kratkem ostro a pravično svojo obsodbo. Da torej ne zavladajo kedaj pri nas hrvatske razmere in da se onemogoče prizori, kakeršne nahajamo o sedanjem volilnem gibanju na Goriškem, zato naj bi volilci skrbeli, da zaupanje svoje izkazujejo samo možem čistih rok in neomadeževanega značaja. Volilcem gorenjskih in notranjskih mest ponuja se za to najlepša prilika, kajti, ako je kedaj kak kandidat oglašal se za poslanstvo iz najčistejših namenov, tedaj je to gotovo dr. Majaron. Vedno odločen v vsakem oziru, vedno poln idealov, imel je za var pač že mnogo truda in troškov, a

nikakih osobnih koristij, tako, da mu v tem oziru najstrastnejši osobni protivnik ničesar očitati ne more.

Končno morajo volilci od svojega poslanca tudi zahtevati, da častni svoj urad izvršuje vestno, neplašeč se teža vnega in naporenega parlamentarnega delovanja. To je tem bolj potrebno, ker vidimo le prepogostokrat, da poslanci preradi zanemarjajo svoje dolžnosti; mnogo je celo taci, ki se dajo voliti zato, da državnozbornske dijete mirno uživajo doma, mesto da bi jih trosili na dragem Dunaji, kjer bi prav za prav morali izvrševati prevzeti mandat. Ti poslanci pokazujejo se v zbornici le vsakih štirinajst dni ali pa še to ne, temveč prihajajo k glasovanju o kakem predmetu še le na brzoglavni poziv predsednikov. — Pri dr. Majaronu se tega ni bati; njega ne veže njegov posel na domovino. Že to je torej poroštvo, da bode mandat svoj izvrševal vestno. Še bolj poroštvo za to pa nam je njegova neutrudljiva delavnost, s katero se odlikuje od mladih nog, z odkar je namreč kot petnajstletni dečko začel prvič pisati za „Vrtec“.

Delovanje njegovo za razne časnike — zlasti za „Slov. Pravnik“ — za društva in v poslednjem času za mesto Ljubljansko, v katerem je najtežavnejše referate reševal z lahkoto, katero razodeva ostroumnega jurista, obsežno je in daje nam poroštvo, da bode dr. Majarona dičilo tudi v državnem zboru. Tega pričakujemo tem bolj, ker je še mlad in torej tudi fizično sposoben za delo.

Naglašamo tu navlašč, da je dr. Majaron še mlad, zato ker je po našem mnenju ta lastnost najpriporočljivejša za vsacega kandidata, od katerega volilci pričakujejo uspešnega delovanja. Le od mladega človeka pričakovati je, da bode o napornem parlamentarnem delovanju ohranil si duševno in telesno prožnost tudi tedaj še, ko bode tovariš njegov, katerega že teži breme let, začel omagovati. Seveda mora z mladostjo združena biti tudi izkušnost; to pa ima ravno dr. Danilo Majaron v izobilji, kajti od prve mladosti moral se je navaditi skrbeti sam zase in tako spoznavati vso težo življenja. Da pozna duševne potrebe našega naroda, dokazal je sijajno z mnogimi izbornimi spisi, posebno pa s svojim delovanjem za juridično naše slovstvo; da ima pa tudi odprto oko za gmotne potrebe njegove, dokazal je s tem, da je — še dijak — priboril svoje dni Notranjem vlak do Ljubljane in nazaj, kateri so bili njemu v zahvalo krstili „Majaronček“.

Vidite torej, volilci gorenjskih in notranjskih mest, da bi po vsem tem zastoj iskali kandidata, ki bi bil sposobnejši od dr. Majarona in od katerega bi mogli pričakovati uspešnejše obrambe svojih in narodnih pravic in koristi. Pojdite torej dne 5. marcija na volišče vsi in oddajte složno svoje glasove za dr. Danila Majarona!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. februarja.

Volilno gibanje.

Dosedanji govori na shodih socijalnih demokratov na Dunaji, so nas preverili, da jim ni mnogo za stvar, temveč so njih vodje le najeto orodje židovskih liberalcev, da je porablja proti protisemitom. Četudi najhujše zatira delavce židovski kapital, vendar socijalni demokratje dosti ne govore proti židom, temveč le proti knezu Liechtensteinu in drugim fevdalcem. Vidi se jasno od kod so dobili instrukcije. Židje se jako boje izvolitve Liechtensteinove in zatorej jim proti njemu ni nobeno sredstvo prepodlo. Zavezali so se z socijalisti, pa bi se tudi z anarhisti, da le dosežejo namen svoj. Obžalovati pa moramo delavce, da se dadó tako zlorabiti.

Waserjev ukaz.

Židovski listi v dolgih člankih proslavljajo Waserjev ukaz, ki je naperjen proti protisemitizmu. Nam seveda ni dovoljeno ta ukaz razmotravati, ali vsekako pomenljivo, da se je izdal baš sedaj pred volitvami, prav kakor bi se z njim hotelo uplívati na volitve.

Vnanje države.

Ruske naredbe proti židom.

Ruska vlada je prepovedala svojim konzulom, židom dajati potne liste za Rusijo. Dosedaj je vsak žid lahko potoval po trgovini v Rusiji, če mu je le kak ruski konzul podpisal potni list. Sedaj se bode pa dovolilo potovati v Rusijo le veletržcem, kateri bodo plačevali Rusiji gildiški davek. Ta naredba bode hudo zadela manjše židovske kupce, ki so radi sleparili po Rusiji.

Obsojen ruski podložnik v Bolgariji.

Te dni obsodili so v Sofiji ruskega podložnika Lašine, kateri se je upiral policiji in s tem povzročil izgrede, v katerem je bil ubit policijski komisar Krotev. Obsodili so ga v šestmesečno ječo. Sicer je sedaj obsojen, ker je pretil policijskim organom z revolverjem. Kazen zaradi izzvanega izgreda je pa že prestal. Pri obravnavi je bil uradnik nemškega generalnega konzulata. Rusija najbrž ne bode zahtevala, da bi ga ji izročili, ker dozdej ni, ko je že vendar skoro jedno leto zaprt.

Mutkurov.

Bivši bolgarski vojni minister Mutkurov imenovan je nadzornikom vojske. S tem imenovanjem so ga pač hoteli le počastiti, kajti službe najbrž opravljal ne bode, ker ni upanja, da bi ozdravel. Mož je sicer še jako mlad, precej nadarjen in je hitro napredoval. Posebno ga je na površje bila spravila znana protirevolucija, ki je bila privela Battenberžana za nekaj dni zopet v Bolgarijo. Bil je v zloglasnem regentstvu, katero se je odlikovalo s preganjanjem političnih nasprotnikov.

Bismarck.

Vest francoskega lista „Figaro“, da bi Bismarck postavili pred vojaško častno sodišče, je le malo verjetna. Ta list itak rad pošilja politične race mej svet. Da bi se v tej zadevi z bivšim kancelarjem tako postopalo, kakor z drugimi vojniki ni verjetno in bi bilo smešno. Sicer pa v Nemčiji tudi vojniki v pokoji lahko objavljajo razne knjige brez višjega dovoljenja, se tudi lahko bavijo s politiko in imajo pravico biti voljeni v državni zbor, ne da bi za to potrebovali višjega pritrenja. Če bi Bismarck le preveč roval proti državi in bi njegovo postopanje bilo nevarno državi ali pa njeni časti, bi se prigodilo, da bi ga pozvali pred državno sodišče v Lipsiji. Seveda sedaj še stvari neso tako daleč, kajti oficijozna glasila tudi izrecno oporekajo, da bi se bil cesar tako odločno izrekel proti Bismarcku.

Irske zadeve.

V nedeljo je Parnell govoril na meetingu v Roscommonu in zbranemu narodu dokazoval, da se on ne more odtegniti političnemu življenju, ker Gladstone neče javno obljubiti, da bodo angleški liberalci delali na to, da se irsko zemljiško in policijsko upravljanje reši po želji irske stranke.

V Carrlocku so pa hoteli Parnellovi nasprotniki prirediti meeting, pa so jih s palicami oboroženi Parnellovi pristaši pregnali. Bežati so morali v katoliško kapelo, kjer je Healy potem imel svoj politični govor.

Dopisi.

Z Notranjskega 23. februarja. [Izv. dop.]

Gosp. kapelan Kalan je, kakor se razvidi iz njegovega osebnega glasila, prevzel agenturo za državno-zborske kandidate. To je že skrajna predrznost, da ta kapelan kar sam ob sebi, postavlja in odstavlja kandidate, ter te hvali ali graja, kakor mu bolj kaže. Kjer koli zapazi, da ni še pravega sporazumljenja, tam je hitro na mestu, da seje po vsej mogočnosti razdor in prepir. Komu bode to v korist? Gospodom kapelanom in njih stranki gotovo ne, kajti uverjeni naj bodo, da narodna inteligenca se od njih ne bode dala strahovati in pokoriti, prej jim bode hrbet pokazala. A za inteligenco je pa ogromna večina ostalega naroda.

V „Domoljubu“ postavljen je bil v prvo za kandidata pošten narodnjak g. dr. Ferjančič, ter se je v tem lističu celo priporočal. Kaj pa danes? Danes ne samo, da ga ne priporoča več, svetuje celo in prosi se volilce, da naj ga ne volijo. Mesto njega priporočajo grofa Hohenwarta, kateri pa niti ne vsprejme te kandidature, kar je gotovo gospodom Kalanove stranke tudi prav dobro znano. Za večje zaslepljenje, posegli so ti gospodje tudi po vladnem svetniku A. Globočniku, ter na videz i tega priporočajo, akopram se tudi ne vé, ali prevzame kandidaturu ali ne. Vse to je pa njih volilen maneuver, samo, da bi volilce bolj zbegali in naposled, ako bi bilo le mogoče in ugodno, postavili bi pa meso od svojega mesa to je, kakšnega zagrizenega Kalanovca.

Ali mi Notranjci nismo toliko neprevidni, da bi Kalanovih zvijač ne poznali. Precej ko smo čuli, da Kalan priporoča g. dr. Ferjančiča za državno-zborskega kandidata za Notranjsko, smo si mislili, to pomeni kaj drugega, in res uganili smo jo.

Mej drugim pravijo gospodje Kalanovci, da dr. Ferjančič dosti obljubi, pa nič ne stori. Hinavci kake izvanredne čudeže je pa g. kanonik Klun na Dunaji delal? Kake posebne dobrote je pa ta za svoje volilce priboril? In vendar je Klun veliko več let državni poslanec, nego pa Ferjančič. Mari ne postopajo al mari neso postopali složno gg. državni poslanci na Dunaji v drž. zbornici? No in če ni

dr. Ferjančič ničesar storil, zakaj ga neso drugi ali tovariši na to opominjali?

Na dan volitve bomo pa mi Notranjci že pokazali, da Kalanovih svetov ne potrebujemo, ter da se zanje čisto nič ne brigamo. Mi bomo volili, našega dosedanjega državnega poslanca gospoda dr. Ferjančiča.

Domače stvari.

— (K včerajšnji seji centralnega volilnega odbora) bilo je povabljenih iz mesta in z dežele 70 zaupnih mož. Od teh odzvalo se je povabilu 14 domačih in 18 unanji, in sicer domači: dr. vitez Bleiweis, Detela, dr. Ferjančič, Grasselli, Hribar, Klein, Klun, Murnik, dr. Papež, Perdan, Stegnar, dr. Tavčar, dr. Vošnjak in Žitnik, ter unanji: J. Didič, župan Idrijski, Ig. Gruntar, c. kr. notar v Logateci, J. Koprivnikar, dekan Vrhnjski, Al. Kraigher, posestnik v Postojini, Janko Krsnik, deželni poslanec, M. Kržič, posestnik v Trbojah, Jos. Lenarčič, posestnik na Vrhniki, F. Lovšin, posestnik v Ribnici, Vinko Ogorelec, deželni poslanec, M. Perné, posestnik na bārji, Viljem Pfeifer, deželni poslanec, Al. Schrey, posestnik v Jesenicah, J. Sušnik, župan Škofjeloški, Luka Svetec, deželni poslanec, Fran Šuklje, deželni poslanec, Fran Višnikar, deželni poslanec, Jos. Vrbič, župan Borovniški, in J. Vičič, župan Postojnski. — Zborovanju predsedoval je gosp. Luka Svetec, poročal pa je v imenu pripravljalnega odbora gosp. cesarski svetnik Murnik. Kandidature: prof. Šukljeta, grofa Hohenwarta, kanonika Kluna, Viljema Pfeiferja in dr. Poklukarja sprejete so bile brez debate soglasno. Istotako bila je soglasno sprejeta kandidatura dr. Ferjančiča potem, ko sta notar Gruntar in kanonik Klun še posebej naglašala njegove dosedanje zasluge. — Pri kandidaturi eks-ravnatelja Povšeta vnela se je živahna debata, katere so se udeležili gg. Klun, Višnikar, dr. Tavčar, Šuklje, Žitnik, Grasselli, Višnikar in poročevalec Murnik. Konečno pa je bila tudi ta kandidatura sprejeta z večino glasov.

— (Gospode volilce gorenjske in notranjske mestne skupine) opozarjamo na današnji uvodni članek. Čujemo, da se bode od neke strani, katera je še le pred nekoliko dnevi odločno izrekala se proti uradniškim kandidaturam, usiljeval za kandidata umirovljeni politični uradnik, čegar neodvisnost je dvomljiva zlasti še zaradi tega, ker je bil o priliki svojega umirovljenja povzdignjen v plemiški stav. Nadejamo se, da se gospodje volilci ne bodo dali preslepiti, temveč da bodo odločno stali za narodnega kandidata dr. Danila Majarona. Gorenjska in notranjska mesta pokažejo naj, da slovenska inteligenca ne mara za polovičarstvo, temveč da zahteva poslancev, ki bodo vedno in o vsaki priliki neustrašljivo borili se za pravice slovenskega naroda. — Da se bode poznalo pa že sedaj mnenje gospodov volilcev vsaj približno, prosimo jih, naj se oglašajo pismeno pri predsedniku centralnega volilnega odbora, gospodu cesarskemu svetniku Ivanu Murniku, zahtevajoč, da se za kandidata proglasi gospod dr. Danilo Majaron.

— (Kdo ruši disciplino?) Predno je še centralni volilni odbor izrekel svoje mnenje o kandidatih za predstoječe volitve v državni zbor, že je „Katoliško politično društvo“ razdelilo posamezne okraje mej svoje pristaše in glasilo tega društva, zloglasni „Domoljub“, prevzel je nalogo, da objavi kandidatno listo ter tako prejjudikuje delovanja centralnega volilnega odbora. Ako je že to bilo eklatantno rušenje discipline, začelo se je isto javljati še bolje, ko je „Slovenec“ na svojo roko začel agitacijo proti zasluženemu dosedanjemu poslancu gosp. dr. Ferjančiču, na katerega more biti ponosen ves slovenski narod in kateri tudi resnično izmeje vseh kranjskih državnih poslancev uživa največ simpatij mej Slovenci za belomodrorudečimi mejami in mej Slovani avstrijskimi sploh. — Neodpustno in naravnost perfidno pa je, da je včeraj, potem ko je centralni volilni odbor z vsemi glasovi — tedaj tudi z glasovoma gg. Kluna in Žitnika — proglasil kandidaturu dr. Ferjančičevo, „Slovenec“ s prijavljenjem Cerkniške brzojavke začel delovati za izvolitev princa Hugona Windischgrätza. Prav iz srca pomilujemo Cerkničane zaradi njihove zaslepljenosti; obsojati pa moramo kar najodločneje herostratsko

naznanje slovenskega lista, kateri v tej zaslepljenosti išče podpore za svojo stranko, ki je že davno vse drugo prej, ko narodna. Mi imamo gotovo povoda dovolj, da se odločno postavimo po robu kandidaturi g. Povšeta, zlasti, ko se iz sosednje Goriške na adresu centralnega volilnega odbora pošiljajo javno taki živahni opomini; vendar smo pa, boječ se, da bi v Trebanjski volilni skupini ne prodrl Nemec, lojalno podpirali njegovo kandidaturu, ker nam je ljubši vsak Slovenec, ko še tako dober Nemec. Gospodje pri „Slovinci“ pa imajo navzlic temu tako drzno čelo, da priporočajo proti odločno narodnemu dr. Ferjančiču, čegar značaj je „integere“ — kar se o Povšetu ne more trditi — nemškega princa, kateri niti jezika našega ne ume in kateremu so vsa naša narodna prizadevanja deveta briga. Za tako skrajno podlost delamo odgovorne gospode, katerih se tiče. Če sejejo po sili veter, želi bodo vihar.

— (Državnozbornske volitve.) Iz Starrega Trga pri Loži se nam javlja, da so ondu bile jako hude prvotne volitve, udeležba pa tolika, kakor še nikoli. Prišlo je celo do ožje volitve, v kateri sta župnik Ponikvar in duhovnik iz Babnega polja s pristaši svojimi propala. Po volitvi imeli so volilci posvetovanje in soglasno sklenili, da se vsi glasovi oddajo za dr. Ferjančiča. Volilni možje so: Štritof Ivan, Žnidaršič Fr., Krajec Ivan, Perušek, Kandare, Rozina, Mlakar, Žagar Fr., Janežič And. in Zakrajšek, vkupe 10 glasov za dr. Ferjančiča.

— (Z Dunaja.) V poljskih listih čita se vest, da bode trgovinski minister Bacquehem dal svojo ostavko in najbrže prevzel notranje ministerstvo, ker hoče grof Taaffe le predsedstvo obdržati. Kot Bacquehemov naslednik imenuje se Bilinski.

— (Družbisvetega Cirila in Metoda) je kot pokrovitelj pristopil velečastiti gospod župnik Jakop Gruden pripošljajoč razen pokroviteljnine še naslednje bodrilne besede: „V znak svoje ljubezni do domovine naše pošiljam Vam sto goldinarjev; blagovolite ta mali prispevek porabiti v rešitev naše mladine, ki jo hoče pogoltniti tujstva nenasitljivo žrelo“. Izbornemu, za našo družbo že koj od početka takó vneto delujočemu domoljubu — ključemo: Bog živi najmlajega našega pokrovitelja!

Vodstvo

družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Osebne vesti.) Poštними asistenti v območji poštne in brzojavnega ravnateljstva v Trstu so imenovani gg.: poštni praktikantje Anton Bizjak in Gustav Tominc v Gorici, Ivan Hafner in Fran Kenk v Ljubljani.

— (Umrli) je včeraj ob 9 $\frac{1}{2}$ uri zvečer Fr. Globočnik c. kr. profesor na višji realki, po dolgem bolehanji v 65 letu dobe svoje. Pokojnik poučeval je na realki risarstvo, bil je tudi slikar, ter slikal več podob za cerkve. Bodi mu blag spomin!

— (Gosp. Janez Knez,) posestnik in župan v Spodnji Šiški, praznoval je včeraj štiridesletnico svojega srečnega zakona. Čestitamo!

— (Čitalnice Ljubljanske odbor) je imel včeraj svojo sejo. Ker je visoka c. kr. deželna vlada potrdila nova pravila, treba sklicati občni zbor, da vzame to potrdilo na znanje, in voli nov stalni odbor v zmislu teh pravil. Ta zbor se bo vršil v soboto dne 7. marcija ob 1 $\frac{1}{2}$ 8. uri zvečer v društveni dvorani. — Poročilo veselškega odseka se odobri, in po njegovem nasvetu sklene, da priredi „Čitalnica“ v ostali zimski sezoni še dve zabavi. Prva bode v nedeljo, dne 15. marcija; na programu je vojaška godba in raznovrstno petje. Druga beseda, ki ima biti v soboto po Veliki noči, to je 4. dne aprila, bo obsegala godbo, ženski zbor, moški zbor, samospev, itd. Končala se bode vsled želje mnogobrojnih društvnikov z malim plesom. — Ukrenejo se nekateri sklepi gledé društvene gostilne. Sklene se, da izda „Čitalnica“ tudi letos svoj običajni „Letopis“, v katerem bodo natisnena poleg običajnih stvari tudi nova pravila.

— (Pivovarno bratov Koslerjev) vodil je doslej g. Rajmund Offner, ki je varil izvrstno pivo in pivovarno jako povzdignil. Dne 1. marca g. Offner odide, in mesto njega prevzame vodstvo g. Peter Kosler, (sin pokojnega rodoljuba Petra Koslerja,) ki se je več let učil in vežbal v prvih pivovarnah na Nemškem in na Francoskem. Veseli nas, da bode odslej na čelu takemu podjetju, kakor je pivovarna Koslerjeva, domačin gosp. Peter Kosler, priznavamo pa tudi odhajajočemu g. Offnerju, da

je bil zelo priljubljen, in dasi rodod pristen Nemec z Bavarskega, vendar spoštoval naša narodna prizadevanja, in zmirom rad podpiral čitalnico v Šiški.

— (Gosp. Adolf Hauptmann,) tovarnar v Ljubljani, kupil je hišo Kosovih dedičev na vogalu sv. Petra in Resljeve ceste za 16.000 gld.

— (Notar Moric Schwarzenberg v Gorenjem gradu) umrl je v soboto dne 21. t. m. v Celji in so ga v ponedeljek pokopali. O njegovi zapuščini napovedal se je konkurz in je za konkurznega oskrbnika kakor tudi za notarskega substituta v Gornjem gradu postavljen g. A. Svetina, notar na Vranskem. — Stranke, ki so Schwarzenbergu zaupale denar, trpele bodo velike izgube.

— (Prepovedana predstava.) Bralno društvo v Jarenini dobilo je od okrajnega glavarstva v Mariboru obvestilo z dne 8. febr. 1891 št. 3407, da namestnik štajerski, baron Kubeck, ni dovolil, da bi se predstavljala Vošnjakova igra „Svoji k svojim!“ Prepoved došla je pa prepozno, še le drugi dan po predstavi.

— (Historične-sonatne večere) prirejela bosta znana naša rojakinja gospa Lucila Podgornikova in g. Heller v Trstu, v prostorih „Schillervereina“. Prvi tak večer je danes, pri katerem bodeta imenovana umetnika igrala sonate Tartinijeve, Händelove, Seb. Bachove, Porporove in Bocherinijeve.

— (Desetletnico) praznovala je hrvatsko akademsko društvo „Zvonimir“ na Dunaji prav sijajno s koncertom in plesom. Udeležba je bila prav lepa, ter so bila zastopana vsa slovanska društva Dunajska. Pri koncertu pele so se skladbe Kuhačeve, Lisinskijeve, Zajčeve in Fr. Vilharjeve. Posebno očaral pa je navzoče ženski tamburaški zbor, ki je nastopil prvokrat javno. Bil je v njem 16 dam iz najodličnejših rodbin in pa 10 tamburašev. Svirali so Zajčevo „Dubravko“, rusko četvorko in hrvatsko narodno kolo. Med sviranjem prve točke priveli so pred podij ogromno veterinažo, okrašeno s 16 divnimi šopki, katere je med burnim odobranjem občinstva ravnatelj zbora razdelil vrlim tamburašicam. Po koncertu bil je sijajen ples, ki je bil jako živnen.

— (V vodo skočila) je danes dopoldne pri Vodmatu neznan dekle. Izvlekli so jo še živo iz vode. Videti je, da je blazna, torej so jo oddali v bolnico.

— (Hudo pomankanje vode) trpe na Goriškem. Prebivalci nekaterih vasi morajo več ur daleč hoditi, da si pribavijo potrebno vodo iz rek. Soča in Vipava imata prav malo vode. Tudi v mestu Gorici je pomankanje vode prav občutljivo.

— (V Trbojah) so šolo zaprli, ker med šolsko mladino razsaja davica (difteritis). Pomrlo je že 18 otrok.

— (Na progi Divača-Pulj) začeli bodo s 1. dnem marca voziti brzovlaki.

— (Vidre.) Najemnik kopališča v Koleču je v malo dneh v Gradašici ujel tri vidre.

Jutri Jour-fixe.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dolenji Logatec 24. februarja. Volilnimi možmi v občini Dolenji Logatec voljeni: Smole, Sicherl, Tollazzi, Arko, vsi za doktorja Ferjančiča.

London 25. februarja. Reuterjev zastopnik v Rimu imel je pogovor z Rudinijem, ki je izjavil, da je njegova najvažnša naloga, gojiti srčne odnose med Italijo in Anglesko. Italija bode tirala mirno spravljivo politiko. Glede Francoske si bode Rudiini prizadeval, odstraniti vsakeršne nesporazumljenje, doseči pa polno zaupanje, kajti prijateljstvo Francije in Italije je temelj evropskemu miru.

Saint Louis 25. februarja. V Kame-runu ob ustjih Nigre razsaja žolta groznica.

Razne vesti.

* (Ivan Orth.) V Buenos-Ayresu izhajajoča „Patria Italijana“ od 20. januarja l. l. piše, da je neka angleška ladja na jadra dne 3. novembra l. l. 8° južno od Valparaísa na širokem morju videla avstrijsko jadrenico, katera je, ne da bi dala svojo ime, naznanila signal: „Na krovu vse zdravo“. Angleški kapitan misli, da je ta ladja bila Ivana Ortha „Sta. Margerita“.

* (Društvo sv. Save v Srbiji) razvilo se je v kratki dobi treh let, odkar je ustanovljeno prav lepo. Iz poročil poslednjega občnega zbora povzamemo: Preteklo leto imelo je društvo 35 pododborov, v 14 krajih pa poverjenike. Članov je bilo 1430 rednih, 2272 utemeljiteljev in 42 dobrotnikov, ki vsako leto doprinesejo znatne prispevke. Društvo izdalo je minulo leto 9 knjig za narod. Pojedini člani podarili so društvu 11.939 knjig in 2000 zemljevidov. Društvo je osnovalo šolo za srbsko dečjo iz Makedonije, v kateri je bilo 27 dečkov in 8 deklic. Ti otroci se pripravljajo za duhovnike in učitelje, deklice pa za učiteljice. Za društveno zgradbo se je izdalo 207.058 frankov. Vse društveno imenije, uštevisi imenovano zgradbo znaša 288.538 frankov. Od lanskega leta pomnoži se je društveni stalni fond za 34.000 frankov v primeri s prejšnjim. Prva naloga izvestno delujočemu društvu je: Bujenje narodne zavesti.

* (Kartuzijanec.) V samostanu Grand Chartreusu na Francoskem umrl je kot kartuzijanski menih stari ruski general baron Nicolaj. Zmagovalec Šamyla in generalni guverner Kavkaza, spreobrnul se je bil na katoličanstvo in ustopil v samostan. To spreobrnjenje, ki je bilo delo monsignora Dupanloup, je pred 25 leti vzbudilo občno pozornost.

* (Nečimernost — izdajalka.) Po ženski nečimernosti prišlo se je na sled neki tatvini, katera se je vršila ob priliki velike železniške nesreče v Quincy-u v Ameriki. Mnogim mrtvim ali ranjenim potovalcem bile so takrat pokradene razne dragocenosti. Na sumu je bil pač nek obče čisljan meščan, a dokazov ni bilo. Da se pride resnici na sled poslala je policija mladega zalega skrivnega policista, da si je pridobil ustovp v hiši, ter začel dvoriti hčerki dotičnega meščana, katero je spremljeval na razne zabave. Nečega dne jej reče naj se posebno nališpa, da bodeta šla v posebno odlično družbo. Dekle pride res, a na sebi je imela mnogo dragocenosti, o katerih je rekla, da jih je dobila v dar od očeta. Bile so baš iste, katere je iskala policija. Da so očeta takoj prijeli, razume se ob sebi.

Piccoli-jeva esenca za želodec
pospešuje in ureja s svojim razmeščujočim učinkom prebavljenje. 1 steklenica 10 kr., zaboječek z 12 stekl. gld. 1.36. 3 (81-6)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

24. februarja.

Pri **Maltči**: Plawetz iz Beljaka. — Kudelnicek, Orešnitz, Breyer, Baller, Poltzer, Berens, Rohronzoli, Kautski, Kühnbe z Dunaja. — Sigmund iz Zwittaua. — Pfeifer s Krškega. — Berens iz Hamburga. — Pall s sestro iz Gorice.

Pri **Slonu**: Thomas, Lustig, Steiner z Dunaja. — Pl. Mottony iz Bistrice. — Lenček iz Škofje Loke. — Hmelak iz Trsta. — Znidaršič iz Sarajeva. — Goli iz Idrije.

Pri **avstrijskem cesarju**: Bergman iz Trbiža. Pri **južnem kolodvoru**: Glänsner, Brandl s so-progo, Seyff z Dunaja.

Umrti so v Ljubljani:

24. februarja: Franc Globočnik, profesor, 65 let, Mestni trg št. 17, za vnetjem sapnika. — Klara Dolcher, ključarjeva žena, 47 let, sv. Petra cesta št. 40, za jetiko.

V deželni bolnici:

23. februarja: Blaž Pelan, delavec, 40 let, za jetiko. — Ivan Vodnik, hlapec, 33 let, za nabiranjem sape v prsnem predelu. — Edvard Gantar, ključavničar, 19 let, za jetiko.

24. februarja: Tilen Levstek, berač, 79 let, za oslabljenjem. — Urša Zdražba, gostija, 58 let, za rakom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 25. februarja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	5 20	Surovo maslo,	70.
Ječmen,	4 76	Jajce, jedno,	3
Oves,	3 15	Mleko, liter,	8
Ajda,	5 20	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5 04	Telečje	60
Koruza,	5 20	Svinjsko	56
Krompir,	2 9	Koštrunovo	40
Leča,	10	Pišanec	60
Grah,	12	Golob	22
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	196
Maslo, kgr.	0	Slama,	25
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	750
Špeh frišen	52	„ mehka, 4 „	5

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. febr.	7. zjutraj.	749.4 mm.	-9.6° C	brezv.	megla	
	2. popol.	747.1 mm.	-1.6° C	sl. zah.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	745.7 mm.	-3.0° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura -4.6°, za 2.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 25. februarja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 91.85	gl. 91.95
Srebrna renta	91.85	91.95
Zlata renta	109.70	109.85
5% marčna renta	102	102
Akcije narodne banke	988	989
Kreditne akcije	306	308.25
London	114.90	114.90
Srebro	—	—
Napol.	9.12	9.13
C. kr. cekini	5.45	5.44
Nemške marke	56.42 1/2	56.45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	182 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	105	20
Ogerska papirna renta 5%	100	90
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	—
Kreditne srečke	100 gld.	183
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	165
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	—

Vsak slovenski gospodar, ki še ni naročen na ilustrovan gospodarski list „Kmetovalec“ s prilogo „Vrtinar“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani, katera mu dopolnje prvo številko brezplačno in iz katere more sprirediti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (60—22)

Išče se pod ugodnimi pogoji

gostilničar s kavcijo.

Več o tem pove g. J. Tavčar, trgovec z lesom v Beogradu. (148—1)

Mladič

ki ima najmanj 14 let ter je zmožen slovenskega in nemškega jezika v besedi in pismu, dobro odgojen in pošten starišev, ter ga veseli izučiti se dobro v umetnem vrtarstvu, vsprejme takoj.

(144—2) **Alojzij Korsika,** umetni in trgovinski vrtinar v Ljubljani.

Na najnovejši in najboljši način
umetne (33—12)
zobe in zobovja
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Alojzij Korsika
Glavna prodajalnica: Tržaška cesta 10, poleg c. kr. glavne tobačne tovarne.
Odlikovana umetna in trgovska vrtinaria v Ljubljani.
Podružnica: Šelenburgova ulica 6, vis-à-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Podpisane se ponižno priporoča častitemu p. n. občinstvu za izdelovanje **svetih šopkov in venocv za grobe in mrlje, s trakevi mnogovrstnih barv in baž ter z napisi.** Ima pa tudi veliko zalogo **suhih venocv** od najcenejših do najfinejših. Posebno opozarja na svojo veliko zalogo **vrtin in poljskih semen,** največ doma pridelanih, ali pridobljenih iz tujih krajev, da jim naše podnebje ugaja. Omeniti mora, da mora vsak trgovec s semeni vedeti, od kod da je seme, ker sicer ne more jamčiti, če je za naše kraje. Pariška in francoska semena sploh neso za naše kraje. Podpisane more jamčiti, **da so semena njegova pristna in kaljiva.**

Podpisane prevzema tudi **kinčanje grobov** in sploh vsa dela, spadajoča v stroko njegovo, ter jim izvršuje **hitro, fino in po najnižji ceni.** Pri njem dobivajo se tudi **raznovrstne rastline in ovčice v loncih.**

Za obilno naročanje priporoča se z odličnim spoštovanjem

(143—2) **Alojzij Korsika.**

Dorsch-evo
olje iz kitovih jeter

DORSCH
najčistejše, najsvetlejšo in najuplaviteljše vrste medicinskega olja iz kitovih jeter. Staropreverjeno sredstvo proti kašlju, zlasti pri pljučnih boleznih, škrofeljnih itd.
Mala steklenica 50 kr., dvojna steklenica 90 kr.
Bergensko Dorsch-evo olje iz kitovih jeter v trioglatih steklenicah I gld. (793—33)
Deželna lekarna „Pri Mariji Pomagaj“
Ludovika Grečel-na
v Ljubljani, na Mestnem trgu 11.